

КНИГА ПРОРОКА МИХЕЯ.

¹ Слово Господнє, що надійшло до Михея Морастія за Юдейських царів Йоатама, Ахаза й Езекії, а було йому обявлене про Самарію й Єрусалим:

² Слухайте, всі народи, вважай, земле, й уся її повня! Нехай буде Господь Бог свідком проти вас, Господь із святаго храму свого.

³ Ось бо, Господь вийде з пробутку свого, зійде вниз і возьме під ноги високих на землі.

⁴ Гори розтануться під ним і долини, як віск від огня, стопніють, мов ті води, що ллються з гори.

⁵ А все воно — за Яковову безбожність, за гріх дому Ізрайлевого. Від кого безбожність Яковова? хиба ж не від Самарії? Від кого висоти в Юди? хиба ж не від Єрусалиму?

⁶ За се зроблю з Самарії купу розвалищ у полі, місцем, щоб на йому виногради садили; камінне її позвергаю в долину, відкрию її підвалини.

⁷ Всі ідоли її порозбиваю, й усі дари її любодійні спалю огнем, та й усі боввани її передам на розбиванне; бо вона їх із плати за блудництво построїла й пійдуть вони дарами до (другої) блудниці.

⁸ Тим же то буду ридати-голосити; як ограблений і обнажений, — ходити; вити, як шакал, як струсі, — пищати.

⁹ Болючий бо побій її дійде аж до Юди, наблизиться до ворот мого народу, до Єрусалиму.

¹⁰ Не пускайте ж про се поголоски хоч у Геті, не голосіте там; ув оселі Офра покрийте себе попелом.

11 Переселяйтесь (у неволю), Шафирські осадниці, стидовично понажені; не втече й осадниця Заананська; плач у Езелі не дасть вам зупинитись там.

12 Оплакує своє добро осадниця Мароти, бо лихолітте наближується й до воріт Єрусалимських.

13 Запрягай в колесницю бистрих, ти, Лахиська осаднице, ти бо — початком гріхів дочки Сионової, в тобі бо появились перші проступки Ізраїля.

14 Тим же то будеш ти посилати дари в Морешет-Гет; люде ж Ахзивські будуть оманом царям Ізраїльським.

15 Я ще нашлю на тебе, осаднице Мореша, здобичника; він досягне до Оддоламу, — сієї слави Ізраїлевої.

16 Ой обстрижи ж — обголи собі голову по дітях твоїх, щиро коханих; розшири по них лисину, як орел, коли лінитися; бо переселять їх від тебе в неволю.

2

1 Горе тим, що задумують беззаконності, і вже на ложах своїх укладають ледаче, щоб довершати все те від ранку, від досвітку, — тому, що вони чують силу в руках своїх.

2 Забажають ниви, й забирають її, — будинку, й відіймають його; загарбують людину й дім її, чоловіка й його наслідде.

3 Тим то ось як говорить Господь: От, я задумав, наслати на сей рід лихолітте, яке ви не здолієте скинути з ший ваших, і не зможете ходити просто; бо настане час гіркий.

4 Того часу зложать про вас приповідку, а в вас плакати муть гірким плачем і промовляти: Ми спустошені зовсім! пай мого народу відданий чужим;

як вернутись йому до мене? поля наші поділені поміж чужинців!

⁵ Тим же то в тебе не буде нікого, хто б при заміні (поля) кидав жереб в громаді перед Господом.

⁶ Не пророкуйте, пророки; не пророкуйте їм, щоб не впала на вас безчесть.

⁷ О, ви, що себе домом Якововим називаєте! Чи то ж поменшав Дух Господень? Чи такі ж діла його? Хиба ж слова мої не добродійні такому, що в справедливості ходить?

⁸ Та нарід, що був давно моїм, устав, як ворог; ви з жупаном здираєте й сорочку в тих, що тихо проходять, в тих, що одвертаються від сварки.

⁹ Жен мого люду ви пхаєте з хати, де пробували вони з упокоєм, а в дітей їх ви на все видераєте окрасу мою.

¹⁰ Вставайте, втікайте, ся країна не є вже місцем супокою; за нечисть буде вона опустошена, та й то страшним опустошенням.

¹¹ Як би який вітрогон придумав брехню та й сказав: Буду про вино та напитки вам пророкувати, то й був би він пророком по смаку тим людям.

¹² Напевно зберу всього тебе, Якове, позбіраю в одно останки Ізраїля, зберу їх до купи, наче вівці в Восорі, мов би отару в кошарі; аж загуде від безліку люду.

¹³ Поперед піjde той, що повалив мури; вони полонлять огорожу, ввійдуть кріз ворота й вийдуть ними, та й царь їх піjde перед ними, а поперед усіх їх — Господь.

3

¹ І сказав я: Слухайте, голови Яковові, та й ви, князі дому Ізрайлевого: Хиба ж не вам належиться знати справедливість?

2 А ви ненавидите те, що добре, й любите зло; здираєте з них шкіру й тіло з їх костей;

3 Їсте тіло мого люду, й здираєте з них їх шкіру, а кістки їх ломите й дробите, наче в горнець, а тіло їх — як би в котел.

4 Ой будуть же вони взивати до Господа, та він їх не почує; і закриє лице своє перед ними на весь той час, як вони лихо коять.

5 Так говорить Господь на тих пророків, що люд мій морочать, на тих, що, як мають що гризти своїми зубами — віщують мир, а хто не дає їм нічого в рот, тому заповідають війну.

6 Тим же то буде вам замість видива — ніч, а темрява — замість пророцтва; знайде сонце над тими пророками й день потемніє над ними.

7 І посоромляться віщуни отті, й стидом окриються всі ворожбити; вони позакривають лица собі, бо не буде їм відповіді від Господа.

8 Я ж — повен сили Духа Господнього, справедливості й непохитності, щоб виповісти Яковові проступки його та й Ізраїлеві — гріхи його.

9 Слухайте ж се, голови дому Яковового, й ви, князі дому Ізрайлевого, що вам правий суд ненавиден, і все праве викривляєте,

10 Що будетесть на Сионі з кровавої кривди, й в Єрусалимі — з неправди!

11 Голови його судять за гостинці, і сьвященники його навчають за плату, та й пророки його за гроші віщують, та ще й на Господа здаються, мовляючи: чи ж Господь не серед нас пробуває? на нас біда не прийде!

12 От же через вас буде Сион, як поле, роз'ораний, з Єрусалиму зробиться купа розвалищ, а гора під сим храмом стане горою, порослою лісом.

4

¹ І настане час: Гора дому Господнього буде наставлена головою гір і буде вивисшена понад горби й поплинуть до неї народи.

² І поринуть до неї премногі народи й скажуть: ходіте, зійдемо на гору Господню, до храму Бога Яковового, — він буде нас на свій путь наставляти, й будемо ходити стежками його; бо з Сиону вийде закон, і слово Господнє — з Єрусалиму,

³ І судити ме він між народами многими й буде картати потужні племена по краях далеких; і перекують вони мечі свої на рала, а списи свої — на серпи; не підійме меча народ на народ, і не будуть учитись воювати.

⁴ Ні, тоді кожне буде седіти у себе під виноградиною й під фіговиною й не буде нікого лякатись; бо Господь сил небесних вирік се устами своїми.

⁵ Нехай інші народи ходять, кожний в імя свого бога, а ми ходити мемо в імя Господа, Бога нашого, по віки віків.

⁶ Тоді позбіраю я, говорить Господь, кульгавих і прогнаних позбіраю, й тих, на кого допустив був лихо.

⁷ І вчиню кульгавих багатими в потомність, а порозкиданих далеко — великим народом, і сам Господь царювати ме в них на Сион-горі по всі вічні часи.

⁸ А ти, башто стада, ти горбе дочки Сионової, до тебе прийде давна власть, вернеться царство до дочки Єрусалимської.

⁹ Чого ж так у голос тепер голосиш? Може того, що в тебе не стало царя? або — що нема в тебе порадника, що тебе аж болі схопили, мов ту породілю?

¹⁰ О, страдай ще, звивайся від болю, дочко Сионова,

мов породіля, бо поки що покинути город свій мусиш і в чистому полі стояти, аж зайдеш у Вавилон. Та звідти будеш вирятувана; тебе викупить Господь із рук ворогів твоїх.

¹¹ Тим часом же збереться на тебе премного народів, і будуть договорювати: Осоромимо її! нехай надивиться око наше на Сион!

¹² Та не знають вони, яка в Господа думка, не розуміють постанови його, що він збере їх до купи, мов ті снопи на тоці:

¹³ Устань же тоді, громадо Сионська, й молоти! я бо зроблю рога твого (силу твою), мов би з заліза, а копита твої, неначе з міді, — і потреш многі народи, й присвятиш Господеві користі їх і багатства їх — Владиці всього сьвіта.

5

¹ Тепер ще узброюйся, товпо розбишацька, облягай нас облягом; нехай бють по щоці лозою володаря Ізрайлевого! —

² І ти, Бетлеєме — ти, Ефрато, хоч ти малий між тисячами в Юдеї, але з тебе вийде мені Той, що має бути Володарем ув Ізраїлі, а його народини — від початків, від днів вічності.

³ Тим же то він полишить їх (у зневазі), аж породить та, що має породити, а тоді вернеться до синів Ізраїля і останок братів їх.

⁴ Стане він кріпко й пасти ме в силі Господній, в величності імені Господа, Бога свого, й будуть вони жити безпеч, бо великим буде він аж до окраїн землі.

⁵ І буде він нам супокоем. Як же Ассур в нашу землю увійде й вломиться в наші доми, то ми проти його поставимо, хоч би аж сім пастирів та вісім князів.

⁶ І будуть вони пасти землю Ассурську мечем й землю Нимродову в самих її воротях, і визволить

він нас од Ассура, як сей прийде до нас у землю й вломиться в границі наші.

⁷ І буде тоді останок із Якова посеред многих народів росою од Господа й дощем на траву, та й не буде спускатись на чоловіка, не буде покладати надію на синів Адамових.

⁸ І буде Яковів останок між многими людьми, ніби той лев між звірями лісними, ніби левчук між отарою, що, як настигне, то й тратує й роздирає, так що ніхто врятувати незгіден.

⁹ Підійметься рука твоя над ворогами твоїми, й усі супротивники твої повигибають.

¹⁰ І буде того часу, говорить Господь, що вигублю з проміж тебе боєві коні, й колесниці твої в ніщо пообертаю;

¹¹ Порозвалюю міста твої й порозбурюю твердині твої;

¹² Чари з рук твоїх вирву, й вже не буде в тебе тих, що з хмар ворожать;

¹³ Ідоли твої й боввани твої вигублю з посеред тебе, й не будеш уже припадати перед виробами рук твоїх;

¹⁴ Викореню з посеред тебе сьвяті гаї твої й побурю міста твої.

¹⁵ І в гніві та в досаді помщуся над народами непокірливими.

6

¹ Слушайте, що говорить Господь: Встань, судися перед горами, та й узгірря нехай твій голос почують!

² Слушайте, гори, суду Господнього, і ви, кріпкі підвалини землі, бо Господь має судову розправу з народом своїм; з Ізраїлем він правується.

³ О, мій ти народе! що тобі заподіяв, і чим догорив я тобі? відповідай мені.

4 Я вивів тебе з землі Єгипецької, викупив тебе з дому неволі та й послав поперед тебе Мойсея, Аарона й Мириямю.

5 Народе мій! спогадай, що задумував царь Моабійській Балак проти тебе, та й що йому Білеам Беоренко відказав, та що діялося від Ситтиму до Галгалу, щоб ти спізнав праведні діла Господні.

6 З чим би стати мені перед Господом, як поклонюся Богу небесному? Чи стати мені перед ним із усепаленнями, з назимками-однолітками?

7 Та хиба ж мож угодити Господеві хоч би тисячами баранів, або незсякаючими потоками олії? Чи ж дам йому в жертву перворідня мого за проступки мої, — плід утроби моєї за гріх душі моєї?

8 Я скажу тобі, чоловіче, що є добре, та й чого Господь вимагає від тебе: ділай справедливо, люби вчинки милосердні, й ходи в покорі перед Богом твоїм.

9 Господень голос кличе до громади в місті, але тільки мудрість боїться імені твого; слухайте бича й того, хто його посилає.

10 Чи й тепер іще нема в дому неодного безбожника наживи безбожної та меншої міри, мені ненависної?

11 Спитай себе: чи можу я бути чистим із невірною вагою, з невірним у саквах ваговим камінням?

12 Позаяк багаті його сповнені несправедливістю, а осадники його неправду говорять, і язик їх зрадливий в устах у них,

13 То й я покараю тебе невилічимо за гріхи твої.

14 Будеш їсти, та не заситишся; пустка буде посеред тебе; будеш ховати, та не заховаєш, а що приховаєш, те віддам мечеві.

15 Будеш сіяти, жати ж не будеш посіву; будеш видавлювати оливини, та оливою не будеш

маститись; видавиш сок гроновий, та пити не будеш.

¹⁶ Вдомарились у вас Амрієві обичаї й усі поступки Ахавового дому та й живете їх робом; то ж і я подам тебе на спустошенне й осадників твоїх, — на посьміх та й нести мете наругу народу мого.

7

¹ Горе мені! я стою оце, неначе по жнивах, мов у винограді по зборах: ані ягоди, щоб з'їсти, ані иншого спілого плоду, якого душа бажає.

² Позникали з землі милосердні, нема між людьми справедливих: всі засідають, щоб кров пролити, брат на брата сіть заставляє.

³ На лихе у всіх готові руки без угаву; князь дарів вимагає, і суддя судить за гостинці, а вельможі виявляють без сорому ледачі забаги душі своєї і перекручують справу.

⁴ Лучший з них похожий на терен, а справедливий — ще гірший, ніж бодячче в плоті. Надходить день, заповіданий віщими твоїми; й караючі навідання твої; борзо прийде на них тривога.

⁵ Тоді годі буде діймати віри другові, тоді не звиряйся приятелеві, ба й перед тою, що лежить на лоні твому, стережи двері уст твоїх.

⁶ Тоді бо син зневажати ме батька, дочка повстане на матір, невістка на свекруху, — ворогами стануть чоловікові домашні його.

⁷ Я ж буду споглядати до Господа, буду вповати на Бога рятунку мого: Бог мій почує мене.

⁸ О, не тішся моїм горем, моя ворожице! Хоч і впаду я, то знов устану; хоч попаду в темряву, то Господь мене освітить.

⁹ Мушу гнів Господень перетерпіти, — бо я согрішив перед ним —, доки не скінчить справу мою, не

довершити суду надо мною; а тоді він виведе мене на світло, а я спізнаю справедливість його.

10 І побачить те ворожиця моя, й окриється соромом, за те, що договорювала мені: Де Господь, Бог твій? І надивляться очі мої, як її будуть топтати, неначе ту грязь на улицах.

11 Коли ж прийде час відбудови мурів твоїх (Єрусалиме), — в той час скінчиться призначена кара.

12 Тоді прийдуть до тебе з Ассирії і з міст Єгипецьких, від самого Єгипту аж до ріки Єфрату, від моря до моря, й від гори до гори.

13 А їх земля стане пустинею за провини осадників її, за плоди їх учинків.

14 Ой паси ж нарід твій жезлом твоїм — вівці насліддя твого, що в лісі самі блукають, паси їх на Кармель-горі; так, нехай пасуться на Базані й Галааді, як се було в давnezні давна!

15 Як у виході твому з землі Єгипецької, явлю я йому знов предивні чудеса.

16 Побачать се невірні та й засоромляться, хоч вони такі могутні; роти собі позатулюють руками, уші в них оглухнуть.

17 Землю лизати муть, наче гадюка; наче полози, повиповзують із притулків своїх; злякаються Господа, Бога нашого, та й тебе збоятся.

18 О, хто такий Бог, як ти, що гріхи прощаєш, і не пам'ятаєш проступків останкові насліддя твого? Ні, він не гнівається по віки, бо любить милосердуватись.

19 Так, він ізнов змилюється над нами, зотре беззаконність нашу. Ти вкинеш у глибіню морську гріхи наші.

20 Ти явиш вірність твою Яковові, й милосерде Аврамові, яке, заклявшись, обіцяв еси отцям нашим

у днях давних.

Біблія свободи
The Holy Bible in Ukrainian, Freedom Bible updated
from translation by P. Kulish and I. Pulyu

Public Domain

Language: Українська (Ukrainian)

Translation by: Panteleimon Kulish

Contributor: Ivan Semenovych Nechui-Levytsky, Ivan Pavlovych Pulyu

Повідомте про помилки тут: <https://forms.gle/PAo2uKZqCNnoZGDe7>

2025-01-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 9 Jan 2025 from source files
dated 9 Jan 2025

1d4fcb6c-e42a-5d5b-a622-85571c976358